

L'emotiva carta de comiat a la política de Laia Ortiz

La segona tinent d'Ada Colau assegura que vol tenir més temps per la seva família i diu que ha de repensar professionalment la seva trajectòria

La tinent d'alcalde de Drets Socials, Laia Ortiz | ACN

Laia Ortiz, segona tinent d'alcalde l'Ajuntament de Barcelona i regidora d'Àrea de Drets Socials, ha anunciat que deixa la política. En un missatge al seu compte de Facebook, Ortiz ha assegurat que necessita més temps per estar amb la seva família i que després del final de la legislatura repensarà la seva trajectòria professional.

En política des dels 16 anys, Ortiz va començar amb Joves d'Esquerra Verda, va passar per ICV i va culminar la seva carrera política al costat d'Ada Colau. Diputada al Parlament i a Madrid, Ortiz ha fet un resum de la seva carrera política i ha dit que defensarà "des de fora de les institucions" els seus ideals i valors que la van fer entrar a ICV amb 18 anys.

Amb aquesta decisió, Colau "perd" els dos primers tinent d'alcalde atès que la que ha estat la seva mà dreta durant la legislatura, Gerardo Pisarello, concorrerà com a candidat a les eleccions europees.

La carta de comiat de Laia Ortiz

[despiece]He viscut la política de manera intensa des dels 18 anys, quan des de Joves d'Esquerra Verda vaig començar a dedicar més i més temps a la defensa d'uns ideals i d'uns

valors en els que encara avui crec fermament. Avui, decideixo seguir-los defensant però en una altra esfera, i anuncio que m'aparto de la primera línia política.

Després d'anys de participar a Joves i a ICV al 2006, amb 26 anys, conec per primera vegada la política institucional, aquest primer contacte és com a diputada al Parlament de Catalunya. Sembla mentida que ja hagin passat 13 anys! Estic segura que aquesta sensació de pas del temps fulgurant té a veure amb la intensitat de la vida política, que imprimeix un ritme realment exigent a qui es decideix a entregar-li uns anys de la seva vida. D'aquella època, el segon govern d'esquerres a Catalunya, en recordo moltes coses, però hi ha moments especials com va ser l'aprovació de la Llei de l'Habitatge, la difícil negociació de la Llei d'Educació o la defensa de l'Impost de successions just i progressiu. Ara hi penso i... quines voltes dona la vida...

La meua etapa al Congrés de Diputats a Madrid la recordo amb moments molt durs, van ser quatre anys de majoria absoluta del PP governant a cop de decret, i en la pitjor crisi econòmica dels darrers temps. Quatre anys plantant cara al masclisme de Gallardón o al despropòsit de les lleis en matèria energètica del ministre Soria, o les retallades de serveis i autonomia municipal de Montoro. Temps de trinxera, en el que vaig aprendre molt i vaig compartir moltes lluites amb els moviments socials i ecologistes de l'Estat. Uns anys que configuren una etapa parlamentària que ha estat una escola impagable per mi, amb grans mestres, companyes i amics que sempre hi són i una organització fraterna que és la meua segona família.

El 2014 sóc mare de l'Abril, recordo els canvis de bolquers a l'AVE, les jornades maratonianes de Ple sense haver dormit i l'esforç del meu company per seguir el ritme de viatges cuidant de la nostra filla per poder mantenir lactància... I com es comencen a fer cada vegada més presents les ganes de tornar a Barcelona.

Però coincideix amb un moment històric a la ciutat, un moment d'efervescència i canvi del que tinc sort de poder formar part, la oportunitat política d'empènyer un projecte nou ple d'energia i ganes de canviar el que semblava intocable, i que ha esdevingut, en només tres anys, un referent internacional de municipalisme transformador. Avui puc afirmar sense cap dubte que aquests anys al govern de Barcelona han sigut l'experiència més bonica de la meua carrera política. La proximitat amb les persones, el contacte directe amb les seves idees, crítiques, propostes, problemàtiques... i poder veure de manera efectiva com es pot millorar la vida de les persones a partir de decisions concretes. Ser responsable de l'Àrea de Drets Socials i regidora de Sant Andreu els darrers quatre anys ha sigut un lliçó de vida, de responsabilitat i de respecte. Prendre decisions en qüestions tan sensibles ha estat tot un repte. I treballar amb grans professionals i persones extraordinàries que han fet possible fer un munt de projectes.

Sento que he estat molts anys dedicant la vida a la política i tinc la convicció que és el moment de fer un canvi i explorar nous camins, tenint més temps per la família i per poder respondre les preguntes cada vegada més complicades de l'Abril. Ho faig feliç, per saber que he donat tot el que he tingut i per haver-ne tret les experiències que m'han construït com a persona. ... Vull agrair a totes les persones que em van descobrir la política en majúscules, els debats d'idees, la passió pel servei públic i les que em van empènyer a agafar responsabilitats confiant em mi i estan al meu costat.

Sempre he pensat que la política hi estem de pas i ningú és imprescindible.

Personalment em toca repensar professionalment la trajectòria i seguir defensant des de fora de les institucions i ara des de la militància els valors i idees que em van fer entrar amb 18 anys a ICV. Ara, amb gairebé 40 seguiré empenyent per la unitat i l'avenç de l'esquerra transformadora i per aquesta ciutat que tant estimo. Els propers mesos posant-me al servei de Barcelona en Comú perquè continuï governant i liderant aquest projecte de canvi que posa les persones al centre i fa possible, dia a dia, complir el somni de l'esquerra a la ciutat[/despiece]